

Museu de Montserrat

Del 13 de març al 21 de juny es pot veure a l'Espai d'Art Pere Pruna l'exposició retrospectiva del pintor barceloní, comissariada per Jimena Flores

Palimpsest: allò subjacent, reconeixement a l'obra d'Àlex de Fluvià al Museu de Montserrat

La seva pintura abstracta, colorista i de gran força gestual destaca per la superposició de capes i el predomini del traç cal·ligràfic

Montserrat, març de 2020. Del 13 de març al 21 de juny, l'**Espai d'Art Pere Pruna del Museu de Montserrat (MDM)** presenta una exposició retrospectiva sobre els temes més rellevants d'**Àlex de Fluvià (1966-2015)**, com ara la incertesa, la dualitat, la contradicció i l'esperança. Es tracta d'una mostra, que porta per títol ***Palimpsest: allò subjacent*** i que està comissariada per **Jimena Flores**, que pretén ser un

reconeixement a un pintor català que va morir molt jove per malaltia. La seva pintura abstracta, colorista i de gran força gestual destaca per la superposició de capes i el predomini del traç cal·ligràfic.

A ***Palimpsest: allò subjacent***, **Jimena Flores** mostra l'obra d'**Àlex de Fluvià**, que és un híbrid de diferents observacions culturals experimentades durant llargs viatges, contrastades amb les seves profundes arrels mediterrànies. En les seves pintures, allò aleatori, la repetició i la sobreimposició de signes es barregen per a produir una obra universal. El llenguatge visual d'aquest artista evoluciona a Nova York, El Caire, Tòquio i Dubai creant pintures abstractes que ressalten la bellesa de les formes gràfiques del llenguatge allò on l'escrit perd el seu significat literal. El seu interès per la investigació gestual del traç cal·ligràfic el porta a crear superfícies construïdes a base de trames denses i rítmiques on el collage, les marques, el grafit i els colors produeixen tensions per a transmetre la seva base conceptual.

Palimpsest: allò subjacent, per Jimena Flores

La paraula palimpsest deriva del grec antic *palimpsēstos*. Significa literalment "net i llest per a ser usat de nou". Els palimpsests també són manuscrits antics dibuixats per escribes sobre pergamins, en els quals l'escriptura va ser eliminada, coberta i reemplaçada per una nova capa de text. Revelen una història, de la mateixa manera que una pissarra ens permet veure marques esborrades parcialment. En aquest sentit, les pintures d'Àlex de Fluvià recorden els palimpsests. Estan construïdes a base d'una barreja de borradures, traços i pinzellades que s'assemblen a les formes escrites. A més, també comparteixen la mateixa qualitat intrínseca de retenir rastres

prèviament registrats i revelar elements aparentment ocults. De l'ambigüitat que sorgeix de les diverses transparències de pintura, cada obra de l'exposició desvetlla la seva pròpia història i reflecteix també estrats més profunds de pensament.

Àlex de Fluvià genera espais tridimensionals a través d'una multiplicitat de llenguatges pictòrics juxtaposats en els seus llenços. Crea una fusió orquestrada meticulosament en què s'uneixen allò universal i allò particular, i produeix així un palimpsest d'allò antic i allò modern, en què hi són presents la seva experiència vital personal i els rastres d'una memòria col·lectiva. El seu art és un tapís cultural experimental densament pintat i entramat per reflectir tot allò que els humans acumulen al seu interior. De Fluvià exposa la nostra experiència tractant idees i temes com el canvi, la transformació i la incertesa de l'era moderna actual.

L'escriptura com a mitjà expressiu va tenir una gran influència al llarg de la vida de l'artista. Es va iniciar com un àvid escriptor de dietaris als setze anys, i l'acte d'escriure va ser per a ell símbol de llibertat personal, manifestació de desencís i resistència i, cap al final de la seva vida, vehicle per reafirmar la seva pròpia existència física i emocional. El seu interès per aquesta pràctica es va traduir, paral·lelament, durant diversos períodes de creació, en gestos abstractes mitjançant una icònica pinzellada vermella o grafies aleatòries presents en pintures i obra sobre paper.

L'obra d'Àlex de Fluvià transmet una profunda seqüència d'experimentació. Utilitzant tècniques i mitjans diversos com la fotografia, el collage i els traços cal·ligràfics, superposa elements per crear superfícies amb diverses capes. Aquestes mostren clarament el procés de pensament de l'artista en acció i una producció creativa rica en gestos que, sovint, semblen obsessius, repetitius, rítmics o, al contrari, responen a un impuls d'improvisació.

Inspirat en l'estil lliure del grafit novaiorquès, la cal·ligrafia Zen japonesa *shodō*, les formes ornamentals de les lletres àrabs i fins i tot les primeres inscripcions celtes, De Fluvià va adoptar la forma de la lletra escrita com un dispositiu visual fonamental en la seva obra. D'aquesta manera va transformar aquest procés creatiu en un nou codi amb la intenció de sondejar l'espectador perquè llegeixi i doni sentit a quelcom que sembla familiar però que, no obstant, no és del tot clar. El resultat són nous signes i símbols que esdevenen un llenguatge personal i una barreja d'elements que parlen dels esdeveniments mundials i de les emocions humanes.

En la progressió organitzada de les pintures exposades, els visitants entraran en un espai que els guiarà gradualment a través d'una experiència de complexitat creixent. L'exposició, com apunta la comissària Jimena Flores, és una invitació a submergir-se en una reflexió sobre l'existència i les seves vicissituds. Una oportunitat per endinsar-se i explorar d'allò subjacent.

Àlex de Fluvià

Àlex de Fluvià (Barcelona, 1966-2015) va estudiar Història de l'Art a la Universitat de Barcelona i Fotografia a la School of Visual Arts de Nova York. La seva obra és un híbrid d'observacions culturals contrastades amb les seves arrels mediterrànies. En les seves pintures, l'aleatori, la repetició i la juxtaposició de signes es barregen per produir una obra universal. Va viure a Nova York, El Caire, Tòquio i Dubai. Després de sis anys a Williamsburg, es va instal·lar a Egipte, fascinat per l'arabesc i la cultura d'El Caire modern. Els seus dibuixos i pintures emanen l'essència de la *mashrabiya* i conviden l'espectador a mirar a través d'un entramat pictòric per descobrir missatges ocults.

La seva investigació del traç gestual el porta l'any 2006 a Japó, on va estudiar cal·ligrafia *shodō*. Les seves abstraccions incorporen manga, patrons i la seva icònica pinzellada vermella. Cap al 2010, des de Dubai, fa evolucionar la seva obra tot ressaltant la bellesa de les formes gràfiques de l'àrab escrit, eliminant-ne el significat literal. Cap al final de la seva vida, la seva producció artística va explorar la dualitat, fent referència a la resistència política i social. Barreja missatges d'esperança i fa al·lusions a la incertesa i la desigualtat. La convivència de la fotografia juntament amb la seva pintura crea superfícies riques en què el collage, les marques i els colors produeixen tensions per transmetre la seva base conceptual: la contradicció. La seva obra ha estat exposada als Estats Units, Regne Unit, Alemanya, Holanda, Itàlia, Japó, Corea, Mèxic, Portugal, Espanya, Suïssa, Egipte, Bahrain i Emirats Àrabs.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net